

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.776 van 21 december 1998
in de zaak A. 81.488/X-8579.**

In zake : Karin JONCKHEER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de gemeente ASSE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32/7.

tussenkomen partij :

de n.v. PHILIPS CARS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. BORRE,
kantoor houdende te 1730 ASSE,
Hofveld 14.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Karin JONCKHEER op 10 december 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 24 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse waarbij aan Benooi PHILIPS, gedelegeerd bestuurder PHILIPS CARS, de vergunning wordt verleend tot wijziging van de verkavelingsvergunning op 26 augustus 1991 door hetzelfde college afgegeven aan Herwig DE SMEDT en bekend onder nummer 5.V.364 voor een grond gelegen te Asse, Varent, kadastraal bekend Sectie I, nrs. 534b en 535b;

2. het besluit van 12 oktober 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse waarbij aan de N.V. PHILIPS CARS de bouwvergunning wordt verleend voor het "bouwen van een alleenstaande eengezinswoning (regularisatie)" op voormelde percelen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. BORRE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. PHILIPS CARS met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse bij besluit van 26 augustus 1991 aan Herwig DE SMEDT de vergunning heeft afgegeven voor het verkavelen van een grond gelegen aan de Varent te Asse, kadastraal bekend Sectie I, nrs. 534b en 535b; dat hetzelfde college bij besluit van 26 juni 1995 aan Herwig DE SMEDT de vergunning heeft afgegeven tot wijziging van voormelde verkavelingsvergunning; dat de gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften onder meer bepalen dat de betrokken percelen bestemd zijn voor het "oprichten van een residentiële ééngezinswoning met familiaal karakter en landelijk uitzicht (met) maximum twee woonlagen", dat "het gebouw wordt (opgericht) in de rechtervoorhoek van het perceel (...) met een zijdelingse bouwvrije strook van 4.00 m." en dit "zoals aangeduid op (het) bijgevoegd plan", en dat "de maximum gelijkvloerse oppervlakte (...) 200.00 m² (bedraagt)"; dat de n.v. PHILIPS CARS op 24 oktober 1996 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse een bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen binnen de verkavelingsvergunning van "een alleenstaande woning" op de samengevoegde loten 1 en 2; dat het college van burgemeester en schepenen op 8 juli 1996 op grond van artikel 51 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw "het vergroten van de bebouwde oppervlakte van 200 m² tot 242 m²" heeft voorgesteld "gelet op de bebouwing in de onmiddellijke omgeving"; dat de gemachtigde ambtenaar bij besluit van 6 augustus 1996 de gevraagde afwijking heeft toegestaan; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 28 oktober 1996 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat op 4 februari 1998 door de gemeentepolitie proces-verbaal werd opgesteld omdat de vergunde woning niet conform de

goedgekeurde plannen werd opgericht; dat bij arrest nr. 73.351 van 28 april 1998 de schorsing van de tenuitvoerlegging van voornoemd besluit van 6 augustus 1996 van de gemachtigde ambtenaar en van voornoemd besluit van 28 oktober 1996 van het college van burgemeester en schepenen houdende afgifte van de bouwvergunning werd geschorst; dat Benooi PHILIPS op 1 juni 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van voornoemde verkavelingsvergunning van 26 augustus 1991 teneinde de maximum bebouwbare gelijkvloerse oppervlakte uit te breiden van 200 m² tot 243 m², en de maximum hoogte onder de kroonlijst van 4 m te brengen op 6,65 m; dat de gemachtigde ambtenaar op 19 augustus 1998 een voorwaardelijk gunstig advies heeft verleend, gemotiveerd als volgt :

"(...)

Historiek

Op 28 oktober 1996 werd een bouwvergunning verleend voor het bouwen van een woning. Deze woning werd niet conform de goedgekeurde bouwplannen opgericht. De gemeentepolitie heeft op 4 februari 1998 een PV opgesteld. De overtreder werd verzocht een regularisatie aan te vragen. Huidige aanvraag is het resultaat van dit verzoek.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De Varent is sporadisch bebouwd met hoeves en eengezinswoningen. Rechts van het perceel ligt volgens het gewestplan een stukje woongebied met landelijk karakter.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Bij de behandeling van een aanvraag tot wijziging van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling dient geen legaliteitsonderzoek te gebeuren naar het gewestplan. Door de goedkeuring van die verkaveling verkreeg die grond het statuut van bouwgrond en wordt de grond alleen nog beheerd door die verkaveling.

Bij een verkavelingswijziging of bij afwijkingen van de verkavelingsvoorschriften kan aan dat statuut van bouwgrond niet meer geraakt worden. Een vraag tot wijziging van de van kracht zijnde voorschriften dient wel steeds getoetst aan de dubbele eis dat in de eerste instantie geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten die de medeëigenaars uit de verkaveling kunnen putten en dat ten tweede de toestand na de

wijziging niet mag in strijd zijn met de goede plaatselijke ordening.

In casu bestaat de verkaveling slechts uit een enkel lot, zodat de eerste toetsing positief uitvalt.

De aanvraag beoogt de oprichting van een gebouw met een oppervlakte van 243 m². Op het oorspronkelijk plan stond een bebouwbare zone aangeduid van 432 m². In de voorschriften werd de beperking opgelegd dat er slechts 200 m² van de zone mocht bebouwd worden. De huidige aanvraag wil deze maximaal te bebouwen oppervlakte vergroten. Het gebouw onmiddellijk rechts heeft een groot bouwvolume, evenals de hoeve "Hof ter Zijpen". Daarom kan de voorgestelde oppervlakte worden aanvaard. De verhoogde kroonlijst betreft slechts een beperkt deel van het gebouw en beoogt de oprichting van een torentje bij het gebouw in Brabantse Hoevestijl.

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is de voorgestelde verkavelingswijziging planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord";

dat het college van burgemeester en schepenen bij het eerste bestreden besluit van 24 augustus 1998 de gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning van 26 augustus 1991 heeft verleend, op grond van volgende motivering :

"Op het oorspronkelijk plan stond een bebouwbare zone aangeduid van 432 m². In de voorschriften werd de beperking opgelegd dat er slechts 200 m² van de zone mocht bebouwd worden. De huidige aanvraag wil deze maximaal te bebouwen oppervlakte vergroten tot 243 m².

De hoeve "Hof ter Zijpen" en het gebouw onmiddellijk rechts dat deel uitmaakt van de verkaveling nr. 5.V.285 goedgekeurd door het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 12.01.1987 en gewijzigd op 15.03.1993 hebben beide een groot bouwvolume. Daarom kan de voorgestelde oppervlakte, nl. 243 m², worden aanvaard.

Door zijn vormgeving (Brabantse Hoevestijl) past het ontwerp in zijn onmiddellijke omgeving en het huidige straatbeeld. De Varent is immers grotendeels bebouwd met hoeves en ééngezinswoningen.

De wijziging van de kroonlijsthoogte heeft enkel betrekking op de hoogte van de toren. Aangezien deze slechts een klein gedeelte van het totale bouwvolume uitmaakt kan ook deze wijziging aanvaard worden";

dat de n.v. PHILIPS CARS op 1 september 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse een bouwaanvraag heeft ingediend strekkende tot "het bouwen van een alleenstaande woning (regularisatie)" op voormeld perceel; dat het college van burgemeester en schepenen bij het tweede bestreden besluit van 12 oktober 1998 de bouwvergunning heeft verleend op grond van volgende motieven :

"- de bouwaanvraag beoogt de regularisatie voor de oprichting van een alleenstaande woning in Brabantse Hoevestijl met een bebouwbare oppervlakte van 243m². Het gebouw wordt opgericht in U-vorm en met een inkomtorentje waarvan de kroonlijsthoogte 6,65m bedraagt.

- het ontwerp valt binnen de grenzen van de goedgekeurde verkaveling 5/V/364 dd. 26.08.91 en gewijzigd dd. 26.06.98 en 24.08.98 en is in overeenstemming met de voorschriften.

- het gebouw is door zijn inplanting, vormgeving en materialen in harmonie met de omgeving. Het gebouw rechts heeft een groot bouwvolume evenals de hoeve 'Hof ter Zijpen'";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekster laat gelden wat volgt :

"Momenteel is het gebouw half opgericht : de werken zijn gestaakt na schorsing van de vorige bouwvergunning door uw Raad, gevolgd door een tussenkomst van de gemeentelijke overheden die de werken hebben doen stopzetten.

Met een arrest van schorsing na een gewone schorsingsprocedure kan niet tijdig belet worden dat het hele gebouw wordt opgetrokken. Hoogstens zou de binnenafwerking misschien kunnen worden voorkomen. De hinder van de bouwactiviteit én de hinder van het grote gebouw zullen dan een feit zijn. De verwijdering van het gebouw zal dan nog problematischer worden.

Alleen een zeer snelle -d.w.z. uiterst dringende- behandeling van de schorsingsvordering is derhalve van aard om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat wordt veroorzaakt door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte, te voorkomen";

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat er geen sprake is van een "uiterst dringende noodzakelijkheid", "vermits uit het administratief dossier (foto's) voldoende blijkt dat het gebouw praktisch volledig was afgewerkt op het ogenblik waarop de werken werden stilgelegd ingevolge een vroegere procedure tot schorsing, ingesteld op verzoek van de partner van eiseres en tevens medeëigenaar van haar eigendom";

Overwegende dat uit de neergelegde fotoreportages blijkt dat de muren reeds in ruwbouw zijn opgericht; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tussenkomende partij hangende de vordering tot schorsing van de eerste bouwvergunning van 28 oktober 1996 niet heeft gewacht op een uitspraak van de Raad van State om de litigieuze werken verder te zetten; dat niets erop wijst dat thans de vergunninghoudster met de uitvoering van de vergunde werken zou wachten tot de Raad van State over een vordering tot schorsing volgens de gewone schorsingsprocedure uitspraak zou hebben gedaan; dat verzoekster op goede gronden aanvoert dat een arrest van schorsing na een gewone schorsingsprocedure niet tijdig kan beletten dat het hele gebouw wordt opgetrokken, en dat hoogstens de binnenafwerking zou kunnen worden voorkomen; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing voldoende verantwoord is;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoekster laat gelden wat volgt :

"Het gebouw dat de n.v. PHILIPS CARS (verder) wenst op te trekken situeert zich in de zuidwestelijke richting ten opzichte van de woning van verzoekster.

Zoals het gemeentebestuur het reeds heeft vastgesteld, is de projectie van het woonhuis van verzoekster loodrecht op de Varent, en derhalve loodrecht op de ontworpen constructie.

Vooreerst veroorzaakt dit gebouw de zichtschaad die de verzoekster onvermijdelijk zal lijden niet alleen als gevolg van de inplanting van de ontworpen constructie t.o.v. het woonhuis van de verzoekster, maar ook als gevolg van de dimensies ervan.

De geplande constructie -een U-vormig gebouw in zogenaamde Brabantse hoevestijl- zal immers volgens de bouwplannen o.a. de volgende afmetingen vertonen :

- hoogte: gemiddeld $\pm$ 7 m hoog met een toren van bijna 9m;
- de voorgevel: 20 m breedte;
- de achtergevel: 23.30 m breedte;
- bouwdiepte 18 m.

Daardoor wordt een enorm bouwvolume gecreëerd waarop de verzoekster onmiddellijk zicht zal hebben vanuit haar woning, zoals blijkt uit de bij deze vordering gevoegde foto's.

De overheden zelf hebben trouwens erkend dat het gebouw een zeer groot volume heeft.

(...)

Op het inplantingsplan en ook door de thans half opgetrokken constructie is te merken dat het op te richten gebouw recht tegenover het woonhuis van de verzoekster zal komen te liggen, ook al is de inplanting van het gebouw maximaal naar rechts 'opgeschoven' tot op 4 meter van de rechterperceelsgrens overeenkomstig de bepalingen van de verkavelingsvergunning. De huidige inplanting van het gebouw is dus niet conform met een goede plaatselijke aanleg.

Die niet-conformiteit is des te evidentier nu de weigeringsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Asse met betrekking tot de aanvraag tot verkaveling van het lot 1 d.d. 26 augustus 1991 gemotiveerd was door het enkele feit dat het bouwen van een bijkomende woning vóór de bestaande woning van de verzoeker in strijd was met de goede ordening van de plaats. De gemeente Asse heeft dus reeds zelf geoordeeld dat het oprichten van een gebouw voor de woning van de verzoeker niet strookte met een goede plaatselijke ordening. Bovendien heeft de gemachtigde ambtenaar in 1995 uitdrukkelijk gesteld (...) dat de bebouwde oppervlakte moest beperkt blijven tot 200 m² om reden van goede

ruimtelijke ordening, terwijl hij daarvan nu ongefun-
deerd afwijkt.

Deze inplanting stoort ook door het feit dat de
privacy van de verzoekster aanzienlijk wordt vermin-
derd.

Het nadeel dat de verzoeker thans dreigt te lijden
is dus ernstig.

Wanneer de werken in uitvoering van de bestreden
vergunning zouden worden verdergezet, zou de woning
bovendien zonder twijfel reeds lang voltooid zijn
vooraleer een uitspraak van de Raad van State kan
verwacht worden in de vernietigingsprocedure.

De gebeurlijke afbraak van de woning kan alsdan
slechts bekomen worden door te dagvaarden in afbraak
met alle uitvoeringsproblemen na eerst een definitie-
tieve veroordeling te hebben bekomen, terwijl het
bestuur zeer waarschijnlijk ter voorkoming van
verregaande eigen verantwoordelijkheid eerder zal
aansturen op een regularisatie of een andere her-
stelmaatregel bestaande in de vordering van een meer-
waarde. Haar houding na het schorsingsarrest van
28 april 1998 is trouwens betekenisvol.

Het nadeel is dus evenzeer moeilijk herstelbaar";

Overwegende dat de tweede verwerende partij
antwoordt dat "uit de foto's in het administratief
dossier blijkt dat het gebouw praktisch volledig afge-
werkt is", dat volgens verzoekster "de huidige liti-
gieuze bouwvergunning een regularisatie van de door uw
Raad bij arrest van 28.4.1998 onwettig bevonden bouwver-
gunning van 28.10.96" betreft, dat "ze stelt dat de
inplanting van het gebouw haar privacy vermindert en dat
ze zichtschaade heeft", dat verzoekster "reeds in juli
1997 op de hoogte (was) van de bouwvergunning van
28.10.96" en dat de door haar aangehaalde, mogelijke
zichtschaade reeds bestond in 1997, en dat "verzoekster
wacht (...) tot december 1998 om zich te beroepen op
zichtschaade en schending van privacy terwijl ze dit
reeds kon inroepen sedert de bouwvergunning van
28.10.96", en men "dus meer dan twee jaar later, niet
meer (kan) spreken van een (...) moeilijk te herstellen
nadeel in hoofde van verzoekster";

Overwegende dat de tussenkomende partij
opwerpt dat verzoekster helemaal geen zichtschaade zal

lijden aangezien haar eigendom "georiënteerd is in een gans andere richting dan in de richting van de Varentstraat", dat "er zich tussen het perceel van (verzoekster) en dat van (haar) een hele reeks bomen (bevinden)", waardoor "elk uitzicht van (verzoekster) naar de straat toe, en dus ook naar (haar) perceel (...) toe, wordt afgeschermd", en dat "zowel recht tegenover als rechts naast (haar) gebouw (...) zich een grote hoeve en een nieuw opgericht gebouw (bevinden) waarvan de hoogte en omtrek ruim (haar) bouwwerken overtreffen ...!";

Overwegende dat uit de neergelegde fotoreportages blijkt dat het gebouw niet is voltooid; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging derhalve nuttig blijft; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bouwvergunning van 28 oktober 1996 is geschorst bij arrest nr. 73.351 van 28 april 1998; dat daarenboven de thans bestreden besluiten beogen niet conform voornoemde bouwvergunning van 28 oktober 1996 uitgevoerde bouwwerken te regulariseren; dat in de huidige stand van de rechtpleging het door verzoekster aangevoerde nadeel zijn rechtstreekse en enige oorzaak blijkt te vinden in de bestreden besluiten; dat de omstandigheid dat verzoekster de bouwvergunning van 28 oktober 1996 niet heeft bestreden derhalve niet dienstig kan worden ingeroepen; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het ontworpen bouwwerk wordt opgericht op circa 25 m van verzoeksters eigendom; dat uit de neergelegde fotoreportages eveneens blijkt dat verzoekster, ondanks de aanwezigheid van beplantingen op haar eigendom, een rechtstreeks zicht heeft op de betrokken bouwwerken; - dat, in acht genomen de omvang en de inplanting ervan, verzoekster voldoende concrete gegevens aanvoert waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 55, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, en van artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen,

"doordat een wijziging van een verkavelingsvergunning wordt verleend in een agrarisch gebied volgens het voormeld gewestplan,

terwijl de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin; behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel mogen bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven; gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 100 meter van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft";

Overwegende dat verzoekster dit middel toelicht als volgt :

"Geen enkele wetsbepaling maakt het mogelijk om bij het onderzoek van een aanvraag voor een verkavelingswijziging de bindende en verordenende kracht van een gewestplan te miskennen.

De stelling dat de oorspronkelijke verkavelingsvergunning definitief aan het gebied de bestemming bouwgrond heeft gegeven zodat een verkavelingswijziging niet meer moet worden getoetst aan het gewestplan, vindt geen enkele steun in de wet.

(...)"

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"De gemachtigde ambtenaar heeft het volgende gesteld :
'Bij de behandeling van een aanvraag tot wijziging van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling dient geen legaliteitsonderzoek te gebeuren naar het

gewestplan. Door de goedkeuring van die verkaveling verkreeg die grond het statuut van bouwgrond en wordt de grond alleen nog beheerd door die verkaveling.

Bij een verkavelingswijziging of bij afwijkingen van de verkavelingsvoorschriften kan aan dat statuut van bouwgrond niet meer geraakt worden.'

Inderdaad, eens de verkavelingsvergunning verleend, staat het recht om er te bouwen volgens de voorgeschreven voorwaarden vast. De percelen verkrijgen hierdoor in beginsel de aard van bouwgrond. (...)"

Overwegende dat krachtens artikel 2, eerste en tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de plannen van aanleg bindende en verordenende kracht bezitten, en dat er alleen mag van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door dit decreet bepaald; dat krachtens artikel 55, § 2, van voornoemd decreet betreffende de ruimtelijke ordening, de bepalingen tot regeling van de verkavelingsvergunning mede toepasselijk zijn op de wijziging ervan, onverminderd de vervulling van de in deze bepaling opgelegde formaliteiten;

Overwegende dat de stelling van de verwerende partij dat "bij de behandeling van een aanvraag tot wijziging van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling (...) geen legaliteitsonderzoek (dient) te gebeuren naar het gewestplan" omdat "door de goedkeuring van die verkaveling (...) die grond het statuut van bouwgrond (verkreeg)" waaraan "niet meer geraakt (kan) worden", niet overtuigt; dat, voor zover in de huidige stand van het onderzoek kan worden nagegaan, het decreet betreffende de ruimtelijke ordening niet bepaalt dat bij het verlenen van een vergunning tot wijziging van een verkavelingsvergunning kan worden afgeweken van de plannen van aanleg; dat het middel gericht tegen het eerste bestreden besluit ernstig is; dat bedoeld besluit, alsmede het tweede bestreden besluit, dat hierin zijn rechtsgrond vindt, moet worden geschorst;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. PHILIPS CARS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van :

1. het besluit van 24 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse waarbij aan Benooi PHILIPS, gedelegeerd bestuurder PHILIPS CARS, de vergunning wordt verleend tot wijziging van de verkavelingsvergunning op 26 augustus 1991 door hetzelfde college afgegeven aan Herwig DE SMEDT en bekend onder nummer 5.V.364 voor een grond gelegen te Asse, Varent, kadastraal bekend Sectie I, nrs. 534b en 535b;
2. het besluit van 12 oktober 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse waarbij aan de N.V. PHILIPS CARS de bouwvergunning wordt verleend voor het "bouwen van een alleenstaande eengezinswoning (regularisatie)" op voormelde percelen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig december
1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.